

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2253/2025
03.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислава Видицки, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Полицијска управа у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1822/24 од 12.03.2025. године, у седници одржаној 03.06.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије парничних странака изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1822/24 од 12.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1822/24 од 12.03.2025. године, укинута је пресуда Основног суда у Новом Саду П1 886/23 од 15.10.2024. године и пресуђено тако што је обавезана тужена да тужиоцу, на име неисплаћеног додатка на плату за додатно оптерећење на раду, за период од 30.05.2019. године до 30.05.2022. године, исплати 16.620,47 динара, са законском затезном каматом од 04.04.2023. године до исплате, као и 3.617,97 динара на име обрачунате затезне камате за период доцње, одбијен као неоснован тужбени захтев за исплату преко досуђених 16.620,47 динара до тражених 261.541,28 динара (244.920,81 динара), са законском затезном каматом од 04.04.2023. године до исплате, као и захтев за исплату обрачунате затезне камате преко досуђених 3.617,97 динара до тражених 56.509,06 динара (52.891,09 динара), одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка, одлучено да свака странка сноси своје трошкове првостепеног поступка, обавезан тужилац да туженој на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати 45.000,00 динара, одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка и обавезан тужилац да вештаку Љиљани Новаковић на име трошкова вештачења исплати 10.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену парничне странке су благовремено изјавиле ревизију и то тужилац због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а тужена из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизије парничних странака нису основане.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према чињеничном стању, по закљученој расправи пред другостепеним судом, тужилац је као полицијски наредник I класе, решењем тужене од 01.01.2019. године распоређен на радно место вођа смене II у полицијској испостави дирекције полиције ПУ у ..., одељење полиције Полицијска испостава ... са утврђеним коефицијентом плате 2,417. У спорном периоду од 30.05.2019. године до 30.05.2022. године тужилац је, по основу патролних налога које је потписивао и који су део станичне евиденције, замењивао старешину ББ (заменика командира) у случају његовог одсуства, његовог заменика или помоћника, и тако што је поред послова свог радног места обављао и послове радног места старешине и то: потписивао депеше и патролне налоге, допраћао, испраћао патролу, што подразумева упознавање патроле са догађајима који су се догодили у току 24 сата и проверавао исправност патроле. У случају неисправности контроле патроле тужилац би био одговоран уколико ову неисправност не би унео у патролни лист и о томе обавестио старешину. Ове замене је најчешће обављао ноћу и викендом, у које време старешина и дежурни старешина нису радили (старешина полицијске испоставе увек ради у првој смени од 7-15 часова, док викендом ради по потреби службе, а помоћник командира који би требало да замењује старешину у његовом одсуству ради у сменама од по 8 сати, од 07,00-15,00 часова и од 14,00-22,00 часа, док ретко ради ноћну смену од 22,00 до 06 часова). За наведени посао тужиоцу није исплаћено увећање зараде. Узимајући у обзир редне листе у којима је евидентирана присутност на раду тужиоца и број остварених часова рада, обрачунске листе, прописани месечни фонд сати, извештаје ПИИ ... и налоге за извршење службених задатака, тужилац је у спорном периоду 250 дана, односно 3.000 часова замењивао старешину. Према првој варијанти основног налаза и мишљења судског вештака економско финансијске струке Љиљане Новаковић од 03.04.2023. године, увећана плата за замену руководиоца у спорном периоду, обрачуната у складу са одредбом члана 187. став 1. тачка 6. Закона о полицији („Службени гласник РС“, бр. 6/16) - до 10 радних дана – 10% основне плате, дуже од 10 дана – 15% основне плате, износи 261.541,28 динара, а законска затезна камата од доспелости сваког појединачног износа до израде налаза и мишљења вештака износи 56.509,06 динара. По другој варијанти основног налаза, увећана плата за замену руководиоца у спорном периоду, обрачуната према методологији тужене, тако што се основица плате помножи са коефицијентом плате и бројем сати у којима се вршила замена руководиоца и пута проценат увећања од 10 или 15%, износи 155.601,88 динара, а законска затезна камата од доспелости сваког појединачног износа до израде налаза и мишљења вештака износи 33.911,75 динара. Према допунском налазу и мишљењу вештака од 24.02.2025. године, у периоду

од 30.05.2019. године до 30.08.2019. године, до када је био у примени чл. 12. став 1. тачка 5. ПКУ за полицијске службенике („Службени гласник РС“, бр. 22/15, 70/15) тужилац је замењивао старешину 14 радних дана односно 168 часова, па неисплаћени додатак на плату за додатно оптерећење на раду за овај период износи 3.411,53 динара, а законска затезна камата 1.240,29 динара. У периоду од 31.08.2019. године до 30.05.2022. године, тужилац је замењивао старешину укупно 236 дана, односно 2832 сата, али како се према члану 26. Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“, бр. 62/06, 14/22) који је био у примени у том периоду, додатак на плату за додатно оптерећење на раду може остварити само ако је запослени додатно оптерећен најмање 10 радних дана у месецу, додатак је обрачунат за март месец 2020. године (11 дана), септембар 2021. године (13 дана), новембар 2021. године (11 дана) и децембар 2021. године (15 дана), у којима има право на додатак, неисплаћени додатак на плату за додатно оптерећење на раду за овај период је обрачуна у износу од 13.208,94 динара, а затезна камата у износу од 2.377,68 динара, па укупан неисплаћени додатак на плату за додатно оптерећење на раду за спорни период од 30.05.2019. године до 30.05.2022. године износи 16.620,47 динара, а законска затезна камата 3.617,97 динара.

На овако утврђено чињенично стање, првостепени суд применио материјално право из одредби Закона о полицији („Службени гласник РС“, бр. 6/16), Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Службени гласник РС“, бр. 22/15, 70/15) и Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“, бр. 62/06 ... 14/22) и оценио да је тужена у обавези да тужиоцу за спорни период исплати неисплаћени додатак на плату за додатно оптерећење на раду у износу утврђеном из допунског налаза и мишљења судског вештака.

Супротно наводима ревизија парничних странака, другостепени суд је, имајући у виду претходно укидно решење због непотпуно утврђеног чињеничног стања, које у поновном поступку није допуњено, морао заказати расправу и сам правилно и потпуно утврдити чињенице релевантне за пресуђење. Читањем доказа изведених пред првостепеним судом и непосредним извођењем доказа на расправи одржаној пред тим судом, другостепени суд је употпунио утврђење о чињеничном стању и уз образложену оцену доказа утврдио све битне чињенице за правилну примену материјалног права и одлуку о изјављеним жалбама парничних странака. Стога се неосновано ревизијама странака указује да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чл. 8. и 231. ЗПП и оспорава правилно и потпуно утврђено чињенично стање.

Неосновано се наводима ревизија парничних странака оспорава и правилна примена материјалног права.

Каталог назива и описа послова радних места полицијских службеника у МУП-у садржи опис послова тужиоца, као вође смене и његовог старешине, као заменика командира. Тужилац је у спорном периоду, поред послова свог радног места, обављао и неке од послова радног места старешине у његовом одсуству, обично викендом и ноћу, и то: потписивао депеше и патролне налоге, допраћао, испраћао патролу, што подразумева упознавање патроле са догађајима који су се догодили у току 24 сата и проверавао исправност патроле.

Како је тужилац у спорном периоду поред послова свог радног места обављао и поједине послове старешине, супротно наводима ревизије тужене, постоји основ потраживања тужиоца на исплату увећане плате. Поред наведеног, према члану 192. став 4. ЗПП суд није везан правним основом. Тужбени захтев одређују чињенице на којима је заснован, с тога оне одређују и основ тужбеног захтева. У конкретном случају тужбени захтев тужилац заснива на чињеници да му за обављане послова старешине није исплаћена увећана зарада. Те чињенице, које је тужилац јасно определио и које су утврђене у поступку, одређују правни основ тужбеног захтева, због чега су без утицаја на правилност побијане пресуде ревизијски наводи тужене да је тужиоцу досуђен додатак на плату за додатно оптерећење, а да је тужбом тражено увећање плате за замену руководиоца. Суд је у обавези да суштински испита правни однос странака и да ли из истог произлазе законски услови неког извора облигације.

Међутим, полазећи од регулативе акта о систематизацији послова код тужене и релевантне законске регулативе, право на увећану плату за замену руководиоца и додатак на плату за додатно оптерећење на раду нису идентични основи за исплату увећане плате. По оцени Врховног суда, основ за исплату увећане плате због замене руководиоца не подразумева обављање само појединих послова из описа послова одсутног руководиоца, већ и обављање осталих и сложенијих послова овог радног места, које тужилац према утврђеном чињеничном стању није обављао. Стога, супротно наводима ревизије тужиоца, њему не припада право на увећану плату због замене руководиоца у износу утврђеном из прве варијанте основног налаза судског вештака, која је дата применом члана 187. став 1. тачка 6. Закона о полицији, већ право на додатак на плату за додатно оптерећење на раду, јер је поред својих послова обављао и послове који излазе из делокруга његових послова, који су за њега представљали додатно оптерећење и као такви завређују додатак на плату, и то у износу утврђеном из допунског налаза и мишљења судског вештака. Тај обрачун је извршен према броју остварених радних дана и у проценту увећања основне плате превиђеном за замену руководиоца унутрашње јединице у складу са одредбама члана 12. став 1. тачка 5. Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Службени гласник РС”, бр. 22/15, 70/15) и члана 26. Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС”, бр. 62/06, 14/22), који су правилно примењени сходно члану 250. Закона о полицији, будући да Законом о полицији и важећим ПКУ за полицијске службенике није прописано право на додатак на плату за додатно оптерећење на раду, већ само увећање плате за замену руководиоца, што из напред наведених разлога није ситуација у конкретном случају.

Врховни суд је ценио и остале наводе ревизија парничних странака, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**